

1993

No. 6

Lokalhistorisk Arkiv & Forening

Indhold

Meddelelser fra Præstø Lokalhistoriske arkiv.....	side	2
Meddelelser fra Lokalhistorisk Forening.....	side	3
Præstø omkring 1950.....	side	4
Slægtsforskning.....	side	9
Julchilsen.....	side	12

Præstø lokalhistoriske Arkiv

NYE LOKALER TIL ARKIVET.

Lordag d. 4. september var der reception og indvielse af arkivets nye lokaler i det nord-østlige hjørne af biblioteket.

Til dagen var der mødt mange frem, ikke mindst fra kommunen som alle lykønskede med de nye lokaler.

Arkivet har siden sin start som foreningdrevet, manglet plads til de mange aktiviteter, og der har været arbejdet på denne mulighed.

Økonomisk kunne arkivet ikke klare dette alene, hvorfor Præstø kommune og Præstø Håndværker og Borgerforening har ydet tilskud til etablering af vægge og reoler.

Arkivet har nu fået de lokaler vi savnede, gode og lyse, **Tak til kommunen og Håndværker- og Borgerforeningen** for hjælp til dette.

Søren Laursen

BESTYRELSE FOR PRÆSTØ LOKALHISTORISKE ARKIV:

Søren Laursen	(formand)
Elsie Bjørklund	(arkivleder)
Hans Olsen	(kasserer)
Ole Møller Madsen	(komm.valgt)
Marie Larsen	
Helga Thomsen	
Lilli Henningsen	
Dora Bønnelykke	

**HAR DU STOF TIL BALDET
MODTAGES DETTE MED
GLÆDE -**

"JULEKORT 1993"

Atter i år skal der arbejdes med fremstilling af julekort til salg, så vi kan få lidt midler til arkivets kasse.

Der er fastlagt følgende datoer til arbejdet: 28. oktober og 19. nov begge dage kl. 19.00 i arkivet.

Mod op og deltag - det er sjovt og hyggeligt - vi er mange sammen - og vi har brug for din hjælp til arbejdet.

Udgiver:
Lokalhistorisk forening og
arkiv i Præstø Kommune.

Redaktion:
Hans Olsen
Søren Laursen

Lokalhistorisk forening

EFTERÅRSTUREN 1993

I samarbejde med bevaringsforeningen blev årets efterårstur afholdt søndag d. 19 september.

Vi mødtes udenfor biblioteket, hvor en bus var klar til afgang, hvorefter turen gik til "Trines" hus i Tåstrup (Stevns). Efter en fortælling om Trine, hendes hus og nabogården, hvor hun tjente, og en gennemgang af historien, var der rundvisning på egen hånd, og derimellem indtagelse af den medbragte mad.

Bussen fortsatte herefter til Rytterskolen i Lille Heddinge, hvor skolelæreren stod i døren og ventede på alle os elever, til en times undervisning, på "gammel facon".

Salmever, oplæsning, regning m.v., det var spændende at opleve.

Dagen sluttede med besøg på Vemmetofte kloster. Her var der rundvisning i kirken og de gamle sale. Der blev fortalt om historien, kongerne, malerierne og alle de kunstsatte der findes. Slutteligt blev der givet et lille traktament hvor vi kunne sidde og nyde de smukke gamle "tapeter" fremstillet af vildsvineskind, og flot bemalet.

Det var en meget spændende, og historisk tur vi var på, en tur alle burde have oplevet. Synd for de medlemmer der ikke deltog.

Stor tak til Bevaringsforeningen for dette arrangement.

Søren Laursen

BESTYRELSE FOR PRÆSTØ LOKALHISTORISK FORENING :

Elsie Björklund	(formand)
Søren Laursen	(kasserer)
Steffen Lyng Sørensen	(sekretær)
Ole Hansen	
Hans Olsen	(foreningens repr. i arkivets styrelse)

PROGRAM FOR EFTERÅR-VINTER 1993-1994

18. nov. 1993 Abildhøjskolen kl. 19.30
"Præsto i 1700 - tallet", Hvad kan man finde i de gamle papirer og hvilke faldgruber er der.

Foredragsholder: Poul Steen, der har skrevet bogen "Gæld-kapital-rente" om låntagningen i Præsto 1695-1805.

25. jan. 1994 Abildhøjskolen kl. 19.30
"Generalforsamling" og derefter foredrag v. fisker Beent Zetner, Præsto.

24. marts 1994 Abildhøjskolen kl. 19.30
"Charlie Christensen" fortæller om "Nydam" og "Fribrodre å"

21. april 1994 Præsto Kirke kl. 19.30
"Præsto Kirke" Cand. mag. Niels Jørgen Poulsen ansat v. Nationalmuseet, fortæller og viser rundt i Præsto Kirke, om den mange spændende historier, og de personer der var knyttet hertil.

Præstø - hvordan var byen og befolkningen omkring 1950

af Marie Larsen, Lindevej 24, 4720 Præstø

Forleden fandt jeg et gammelt manuskript, som genopfriskede mine minder fra årene først i halvtredserne.

I 1950 havde Præstø 1622 indbyggere, Sjællands mindste købstad. Præstø fik købstadsbevilling i 1403.

Hvilke faciliteter havde Præstø 1950? Her var Dommerkontor - Politistation - Jernbane og en Borgervæbning. Her var 4 dagblade - et konservativt, et radikalt, et socialdemokratisk og et venstreblad, som konkurrerede om læsernes gunst om de lokale nyheder, som der var mange flere af; nu kun én avis og næsten ingen lokale nyheder.

Foreningslivet trivedes godt - en række foreninger arrangerede teaterforestillinger på Frederiksminde, som samlede borgere fra land og by.

Hvor er alt dette blevet af? Er det vores generation, der har svigtet? - måske - men tiderne er også anderledes - der er kommet fjernsyn ind i vore hjem, og fra mange sider trækkes der med tilbud om aftenskoleundervisning og andre foranstaltninger i offentligt regi. Vi har ladet os underholde.

Dette tilbageblik kan måske virke som et egotrip, men jeg var på det tidspunkt meget engageret i, hvad der skete i og omkring Præstø, selv om jeg boede i Allerslev dengang. Som formand for DSDH (De samvirkende danske Husholdningsforeninger) Sydsjællandskreds havde vi mange arrangementer i Præstø.

I 1950 arrangerede foreningen noget så utraditionelt som julemesse og - for første gang i Præstø - Luciaoptog. Samtlige forretninger i byen deltog med udstillinger, og det blev en stor succes.

Andelsvaskeriet i Præstø blev bygget i sommeren 1950 og startede omkring februar 1951. Det var mændene der gik i spidsen for dette. Da man havde de første møder om sagen, var der slet ikke tale om, at vaskeriet skulle ligge i Præstø, og det var heller ikke tanken, at det skulle være så stort.

Men som udviklingen skred frem, og Præstø ønskede at placere vaskeriet her for at skaffe arbejdspladser for kvinder, blev placeringen, som vi kender den. Hvis det skulle bygges i dag, ville man ikke lægge det i et villakvarter, men den gang så

man ikke så meget på den slags. Vaskeriet kom til at dække et stort opland - det meste af Sydsjælland.

I september 1951 afsløredes Snaphanestatuen i parken ved Frede-riksminde, og med den blev Præstø "Gøngernes By", en betegnelse, som blev markeret med et specielt poststempel, som dengang blev brugt i turistsæsonen. Desværre skal det betjenes ved håndkraft og var derfor dyrt i drift.

Oktober 1951 vovede husholdningsforeningerne sig igen ud i noget nyt. Der blev arrangeret modeopvisning på Frederiksminde i samarbejde med en række lokale forretninger. Det var første gang, det var set i Danmark, at unge piger og ældre husmødre gik mannequiner. Det blev en kæmpesucces. 800 mennesker fordelt på 2 forestillinger overværede disse.

Omtalen i aviserne af denne opvisning gik over det meste af landet, og jeg fik en masse breve fra interesserede, der ville prøve noget lignende.

I Turistforeningen begyndte man i 1952 at arbejde på en plan for en stor byfest. Et udvalg barslede med ideen om at skabe Præstø om til Paris for en nat. Og festens slogan blev: "PARIS VED NAT".

Det var et stort arrangement, og man måtte appellere til frivillig arbejdskraft for at få det hele til at klappe. (Og det gjorde det). Ingen anstrengelser blev skyet for at gøre reklame for festen.

Turistforeningen købte en af de kasserede sporvogne fra Odense, den blev opstillet i Adelgade for en nat og derefter solgt til jagthytte og endte sine dage i Broskov. Man byggede Moulin Rouge ved indkørselen til byen som vartegn, den blev senere opstillet på campingpladsen. Forud for festen drog en del damer fra Præstø til København og uddelte pariser-rosen på Strøget, det blev en fin reklame for festen.

Den 2. august blev festen holdt, og vejret var det allerfineste, der kom ca. 20.000 mennesker til Præstø den nat. Et festligt indslag var politimester Vagn Bro som lirekassemand.

Festen gav et pænt overskud til Turistforeningen.

I 1952 var Præstø også filmby, der blev optaget scener til filmen "Møllen på Møls".

Turistforeningen gik med drømmen om at oprette en drengegarde i Præstø, og især to mænd - forvalter Staunstrup og musikdirektør Arne Hansen - gjorde et stort arbejde for at få den op at stå. Der skulle bruges 50 drenge, der blev afholdt prøver, drengene blev målt og vurderet, før de kunne optages i garden. Man ønskede at præsentere garden ved jubilæet den 3. marts 1953. Der blev handlet hurtigt, og mange gik i gang med at sy dragter og andet, der skulle til, for at gennemføre planen.

I efteråret 1952 blev der igen gjort en indsats for at skabe opmærksomhed om Præstø - atter gik Husholdningsforeningerne sammen med Turistforeningen i gang med at arrangere modeopvisning. Igen gik vi til de forretningsdrivende i Præstø og fik den fornødne hjælp.

For at sprede interessen skrev vi til landets dag- og ugeblade og inviterede journalister til at overvære opvisningen. Forud for denne blev de inviteret til at deltage i en "bondefrokost" på Allerslev Kro. Der blev serveret egnsretter såsom ribbensteg pølser - finker og hvad der ellers hørte til. Maden blev tilberedt af den kendte kogekone Ellen Nyboe, der da var 79 år, men stadig aktiv. Jeg mindes endnu, hvordan journalisterne flokkedes om hende efter frokosten for at interviewe hende. Andre kom senere og besøgte hende i hendes hjem i Skibinge. Der var reportere helt fra Norge.

Modeopvisningen blev igen en succes, den blev omtalt i alle landets aviser og med mange billeder.

Der var ikke mange dage i dette efterår, hvor der ikke stod noget om Præstø i de store københavnske aviser. I forbindelse med oprettelsen af Gøngegarden fik Turistforeningen den ide, at borgerne i Præstø skulle gå i folke- dragter i jubilæumsåret.

Vi kontaktede Ellen Andersen fra Nationalmuseet, som kom til Præstø og holdt foredrag om folke- dragter og gav vej-

ledning om, hvordan egnsdragten skulle se ud. Det viste sig, at der var en del, der havde originale huer. En kreds af damer gik i gang med at sy folke- dragter, men den store interesse var der ikke, det var alle damer fra landet, der var ingen fra selve byen.

1953 -jubilæumsåret - her blev alle sejl sat til for at fejre det. Selve jubilæumsdagen blev fejret med reception på Rådhuset og jubilæumsmiddag på Frederiksminde. Gøngegarden trak op for første gang, I forbindelse med jubilæumsåret var der en kreds af borgere, der gik med planer om at arrangere en stor udstilling. Formålet med denne var at vise det nære afhængighedsforhold mellem den lille købstad og landbruget, som købstadens trivsel hviler på.

Mange mennesker blev inddraget i forarbejdet til udstillingen "Land og By", som skulle afvikles i september.

På Sct. Georgsgildets julemesse 1952 fremsatte daværende borgmester Carøe den smukke tanke, at Præstø skulle rejse et feriehjem for københavnske børn.

Udstillingskomiteen blev begejstret for denne mulighed for at give udstillingen et højere mål, ikke alene at gøre reklame for Præstø, men også at få et overskud, som kunne danne grundlag for et feriehjem. Ingen anstrengelser blev skyet for at gøre reklame for byen og ud-

stillingen. En gruppe borgere foretog turen til København med den berømte skat, som er omtalt i bogen Gøngehøvdingen.

I en presseomtale af turen til København kunne læses følgende: Gøngerne fra Præstø det er kendte folk, klædt som Svend Gønge og hans mænd - har på deres færd med skatten til København været ude for alvorlige genvordigheder. Først blev de overfaldet i Lekkende Skov af nogle bysbørn, formummet som svenske dragoner. De førte nogle af Præstøfolkene hjem igen til festforberedelserne ..

Turen gik ad den gamle landevej over Vindbyholt til Fakse, og her blev Gøngerne omgivet af en stor skare tilskuere. I Fakse var der folkefest, og man tog Gøngernes indtog som en ekstra fornøjelse, idet det vakte stor opsigt og meget bifald, da Svend og Ib med deres kærre rullede ind i Fakse. Prominente folk var på benene med sognerådsformanden i spidsen for at hilse på og ønske lykke på rejsen.

Ad den gamle bugtede landevej gik det videre mod Køge, overalt stod folk ved vejen og vinkede. Af og til måtte de to mænd gøre holdt for at trække vejret og få en hjertestyrkning. I kærren medbringer de på gøngemaner en røget dyrekølle og gammelt øl til livets ophold. I Ib's forklædning optræder hotel-ejer Evald Nielsen, Gøngeskroen, og i Svends er det sagfører Mogens Dambæk.

Planen var nu, at man skulle nå Tryggevælde søndag aften og sove i laden der.

Men atter skete der noget med skatten. Da Gøngerne nærmede sig Tryggevælde, blev de uventet overfaldet på ny af svenske dragoner, anført af selveste kaptajn Mannerheim, der af Kulsoen var blevet ledt på sporet af Gøngerne. Det var forholdsvis hemmeligt besluttet i Præstø at bringe en skat til København, men alligevel var folk på benene søndag morgen for at tage afsked med Gøngerne. Da begivenheden var kendt, fik fantasien frit spillerum. Nogle Præstø-borgere fik i en fart kaldt til samråd, og man besluttede at spille bysbørnene et puds. De formummede sig som svenske dragoner og red til Tryggevælde, hvor de beredte Svend Gønge og Ib alias landsretssagføreren og hotel-ejeren en varm modtagelse.

De to gæve Gønger kom dragende ad landevejen og blev pludselig mødt af granvoksne karle til hest, der omringede dem, og denne gang lykkedes det dem at rane dyret med skatten.

De to mænd fik lov at løbe og kom til Tryggevælde, hvor godsejer Lemwig gav dem en strålende modtagelse, og hvor de gav sig til at lægge råd op for deres videre færd. De sendte straks en stafet - den fra historien kendte Palle til Præstø for at bringe bud om den ulykkelige tildragelse. Hjemme i Præstø var man klar over, at det var et par af byens håndværksmestre

- malermester Petersen og bagermester Lund, der havde været på spil.

I Køge blev Gøngerne modtaget på Torvet af politimester Vagn Bro og hans mænd, og naturligvis vakte den ejendommelige transport stor opsigt i staden. Natten blev tilbragt i Korporalkroen, der var et privat bedested mellem Køge og København på Gøngernes tid. Dengang kaldtes den "God Aften Kroen". Foranlediget af de gentagne anslag mod Gøngerne tog politimester C. P. Kofoed affære. Han samlede de mest gæve Gønger i Præstø og drog af sted for at sikre den sidste del af færden og indtoget i København.

Det var således et meget repræsentativt udsnit af Præstø's borgere, der ledsagede den ejendommelige hestekærre med skatten i hjorteskindet. Optoget blev modtaget på Københavns Rådhus tirsdag eftermiddag kl. 16 af overborgmester H. P. Sørensen.

Efter beskrivelsen af Gøngernes færd til København vender vi tilbage til Præstø og giver en kort beskrivelse af selve jubilæumsudstillingen.

Der blev udskrevet en stilekonkurrence blandt landets skolebørn i anledning af jubilæet. I sommeren 1953 blev der holdt en række landsdelsmøder og årsmøder. Den største invasion var "Gjøngelejr" - KFUM-spejdernes store arrangement, der varede 8 dage.

Da der endnu var bane til

Præstø, var der en række skoleudflugter til byen.

I forbindelse, med udstillingen "LAND OG BY" blev der nedsat en række udvalg. bl.a. et dameudvalg med repræsentanter fra Præstø Husmoderforening, Husmandsforeningernes Husholdningsudvalg og De Samvirkende Danske Husholdningsforeninger; det var dette udvalgs opgave at arrangere husholdningsudstilling og modeopvisning i et telt på pladsen.

Der var især en speciel husmoderdag, som mange foreninger arrangerede udflugt til. I udstillingsdagene afholdtes Landbougdomsstævne, Folkedanserstævne og mange andre store arrangementer.

Desværre var vejret meget dårligt i udstillingsdagene, så besøget blev ikke som forventet, og der blev ikke noget overskud.

På udstillingspladsen var opført en jagthytte til jagtudstilling. Den blev senere overladt til spejderne og placeret der, hvor den står den dag i dag. Planerne om feriehjemmet måtte droppes.

Præstø faldt igen til ro, men dønningerne efter udstillingen var lange.

Lidt om slægtsforskning..... af Kirsten Lütchen-Lehn.

Det, at undersøge hvem man stammer fra, at finde sine rødder, er så spændende, at masser af mennesker er igang med at skrive deres slægts historie.

Det er muligt at finde en mængde oplysninger, uanset om ens navn ender på "sen", eller man evt. skulle stamme fra Gorm den Gamle. Det sidste er nok det sværeste at bevise; hans tipoldebarn Svend Estridsøn havde over 25 kendte sønner - foruden alle de andre og døtrene - og allefede i 1400-tallet var der over 4.000 danskere, der havde en lille dråbe blod fælles med den gamle herre - foruden nogenlunde det samme antal i Norge.

Det er alle de "almindelige" slægter, der til alle tider har udgjort det store flertal af landenes befolkninger: det er dem, der dyrkede jorden, var håndværkere eller handlende, betalte skatterne og sloges med fjenderne. Hver eneste slægt har sin egen selvstændige historie, og lidt efter lidt kommer man ind på en mængde områder, der vedrører samfundsfor-

holdene: Egnens historie, levevilkårene, politiske forhold o.m.a., når man begynder at undersøge sin slægt, og man kan tit undres over, hvilken besynderlig blanding, man er blevet. Det er faktisk farligt at begynde på slægtsforskning, for det er svært at holde op igen!

Det er ingen dyr interesse;- man skal være tålmodig, stædig og nysgerrig, og det er også praktisk at være bare lidt ordentlig, så man kan få styr på sine aner, efterhånden som de dukker frem. Man får en masse problemer, men har man bare den mindste lille ende af en tråd, kan man altid finde vej gennem mængden af kirkebøger og folketællinger, skifter og matrikler, registranter fra landsarkiverne o.s.v. - Der er en del gode lærebøger, som kan lånes på biblioteket, før man evt. køber dem: "Find dine rødder" v/ Knud Prange, - "Lær slægtsforskning" v/Anna Louise Alstrøm, - "Slægtshistorie i Sønderjylland" v/Hans H. Worsøe, "Trævlerødder" v/ Elo Harfot.

Man begynder at samle alt det stof man kan om den slægt, som man vil igang med, - den mødrene eller fædrene eller måske begge. Det er logisk, og det er man måske startet med: En gammel vielsesattest eller dåbsattest - indskrift på en gravsten - ældre slægtninges oplysninger o.s.v.

Slægtshistorisk arbejde kan deles i 2 modsatrettede former: anetavlen og efterslægtstavlen; - med anetavlen søger man tilbage i fortiden efter en persons forslægt "ascendens", og med efterslægtstavlen går man frem mod nutiden med udgangspunkt i et ægtepar og deres efterkommere, deres "descendens". Anetavlen har lige mange forfædre i hvert led og er meget regelbunden i sin opbygning; man begynder med PROBANDEN, d.v.s. den person, om hvem noget skal bevises. Det er ofte en selv, det kan være ens barn, og så bliver det jo både ens egen og ægtfællens slægt, der kommer på anetavlen.

Når man begynder at spørge sig selv, hvem det mon i grunden var, at farfars mellemste søster var gift med, er man godt på vej til at gå igang med en efterslægtstavle, som kommer til at se helt anderledes ud end en anetavle, fordi der ikke er lige mange børn i hvert slægtled, - nogle ægtepar har 2 børn, og andre havde 11, derfor skal man være bombesikker på, at man

har fundet alle børnene, før man begynder på at skrive det hele rent, - der kan pludselig dukke en halvbror op, og så falder systemet.

De fleste arkivalier er skrevet med den gamle danske skrift, den gotiske, som man blev undervist i indtil 1875, men den gik dog ikke af brug lige med det samme. Man skal ikke lade sig afskrække, selv om de forskellige udtryk tit er anderledes end i dag; skriften er den tids håndskrift, som hverken er værre eller bedre end håndskrift i dag, - det er kun øvelse, der skal til. Der findes en god "Lille vejledning i læsning af gotisk skrift" v/H.K. Kristensen, udgivet 1971 af "Historisk Samfund for Ribe Amt".

Man skal iøvrigt altid sørge for at skrive ned, hvor man har sine oplysninger fra, sine kilder, og ikke stole på nogetsomhelst, før det er bevist; sandheden er altid mere spændende end fiktion, selvom man skulle miste nogle illusioner undervejs.

Slægternes historie er den tidligste historieskrivning, det kender vi fra det gamle testamente, hvor den avlede den, og den avlede den....; der eksisterer masser af slægtstavler allerede fra det 5. århundrede; - på grund af de meget indviklede arveregler, var man nødt til at kende slægtsforholdene.

før en arv kunne beregnes. I 1700-tallet blev der holdt forelæsninger ved tyske universiteter i genealogi, d.v.s. "viden om fælles oprindelse", og det er den, vi søger i slægtsforskning. Her er det vi bruger arkiverne. Arkiv er græsk og betyder en samling af dokumenter, der har hiatorisk interesse. Det vidste VALDEMAR SEJR; i rigsarkivet ligger et brev, som han skrev i 1214, som han indleder sådan: "Tiderne forandrer sig - Menneskene forgaar - Erindringen forsvinder, men Brevet lever og igennem det faar Handlingerne forlænget Liv."

Arkiver har existeret i hundreder af år i form af store, solide skabe med mange skuffer, som blev skumplet rundt på hullede veje i karosser, når kongerne rejste rundt i landet; de hed "Brevkister". men efterhånden blev de for små, dokumenterne blev flere og flere, og så oprettede VALDEMAR ATTERDAG det første faste arkiv på sin nye borg i Vordingborg; kisterne blev sat i Gåsetårnet, hvor de var bedst sikret.

I 1582 hentede Frederik II arkivet til København og oprettede Geheimearkivet, som vi nu kender som RIGSARKIVET. Der var mange andre arkiver: Amtsarkiver, bispearkiver, byarkiver o.l., men dem var der ingen, der tænkte på, før Christian V i sin "Danske Lov" 1683

bestemte, at de skulle opbevares forsvarligt og ikke spredes for alle vinde, men følge embedet, når dette fik en ny indehaver.

Sådan var det indtil 1889, hvor der endelig blev vedtaget en arkivlov og oprettet 4 nye stiftsarkiver, som landsarkiverne dangang hed. De 3 første i Viborg, Odense og København blev taget i brug 1893 og det sidste i Åbenrå i 1933; siden er arkiverne udbygget flere gange, og vi har forlængst vænnet os til at betragte deres faciliteter som en selvfølge, men det var såmænd først i 1949, at lommelygternes tid var forbi i magasiner i København. Vi er godt stillet i Danmark med disse meget 'vel-fungerende arkiver med deres læsesale, mikroapparat og masser af registranter, (der kommer hele tiden flere), som vi frit kan benytte. Desuden fik vi i 1937 det første lokalhistoriske arkiv, - denne græsrodsbevægelse, som har bredt sig til alle egne af landet, således at der nu er ca. 400 lokalarkiver. Et lokalarkiv er faktisk en egns hukommelse, et folkeoplysende værksted, hvor enhver borger kan komme og gøre Valdemar Sejrs ord fra 1214 til sine

Kender du nogen der er lokalhistorisk interesseret, og som ikke er medlem af foreningen ?? Færtæl om hvad der sker i foreningen. Inviter dem med til næste mode. Skaf flere medlemmer.

JULEKORT - JULEKORT - JULEKORT

Atter i år gentages succesen med salg af "gamle" Præstø-julekort. Har du sikret dig dine julekort i år ? Bestil dem allerede nu ved henvendelse i arkivet eller biblioteket.

Der er 4 forskellige motiver i en pakke (dobbelte julekort incl. kuverter) til kun 20,00 kr.

Alle kortene er ægte håndkolorerede.

